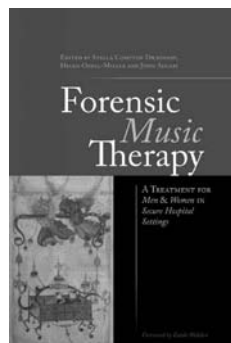

Forensic Music Therapy

A Treatment for Men & Women in Secure Hospital Settings

Anmeldt af **Charlotte Dammeyer**,
Musikterapeut, Aalborg Universitets-
hospital, Psykiatrien, herunder retspsy-
kiatrien. Kontakt: c.dammeyer@rn.dk

Forensic Music Therapy,
Stella Compton Dickin-
son, Helen Odell-Miller
og John Adlam: Jessica
Kingsley Publishers 2013,
250 sider, pris 225 kr.

I Danmark udgør det retspsykiatriske område en lille, men væsentlig del af den samlede psykiatri. Musikterapi i retspsykiatri udgør et lille fagspeciale, som med denne bog, angiveligt den første af sin art, bliver synliggjort på fornemmeste vis. Forensic Music Therapy tager læseren ved hånden og guider i et klart sprog én ind i denne gren af musikterapien. Læseren gives indsigt i musikterapeutisk behandling af retspsykiatriske patienter på lav, mellem og topsikrede afsnit, patienter som vurderes enten for farlige eller for forstyrrede til at respondere på traditionelle terapiformer. Med et klinisk udgangspunkt i engelsk hospitalspsykiatri refereres til anerkendte og veldokumenterede internationale musikterapeutiske teorier og metoder.

Med inddeling i 3 hovedsektioner fremstår Forensic Music Therapy overskuelig i sin opbygning. Kap 1-4 beskriver retspsykiatriens særlige institutionelle opbygning med fokus på supervision, organisering samt dynamiske processer i den retspsykiatriske behandlerkultur. I kap 1 beskriver psykologerne Phyllis

Annesley og Lindsey Jones bl.a. det specielle arbejdsmiljø, der findes på højsikrede afsnit, hvor det som både behandler og plejepersonale kan være en udfordring at tilbyde og gennemføre behandling med patienter, der, for de flestes vedkommende, både har været udsat for alvorlige overgreb i barndommen, og selv har begået overgreb/kriminalitet som voksne. Det formidles, hvorfor det m.a.o. er vigtigt at anerkende og behandle patienten som både offer og krænker for at tilgodese dennes udvikling bedst muligt. I disse kapitler gives også indsigt i, hvorledes omfattende sikkerhedsprocedurer som overvågning og brug af alarmer er en integreret nødvendig og samtidig udfordrende del af behandlingsarbejdet.

Læsning af disse fire kapitler anbefales som en forudsætning for forståelsen af kap 5-9, hvor fokus rettes mod den kliniske kontekst med musikterapi både individuelt og i gruppe. Især i denne del af bogen krydres med kliniske vignetter og case eksempler, som belyser praksis fra assessment af individuelle forløb til patienters følelsesmæssige udvikling i gruppeforløb.

I kap 7 præsenterer musikterapeut Stella Compton Dickinson og psykiater Manjit Gahir eksempelvis læseren for et syv år langt behandlingsforløb med en patient diagnosticeret med paranoid skizofreni, indlagt på baggrund af manddrab. Patientens voksende evne til at udtrykke sig musikalsk, samt hans gradvise udvikling hen imod følelsesmæssig tilknytning belyses med udgangspunkt i tværfaglig teamarbejde med brug af musikterapeutiske og kognitive analytiske metoder.

De afsluttende kapitler 10-12 omhandler udvikling af dokumentation og forskning inden for musikterapi i retspsykiatrien. I kap 10 præsenterer musikterapeuterne Victoria Sleight og Stella Compton Dickinson bl.a. et pilotstudie med en kombination af aktiv musikterapi og gruppe-kognitiv-analytisk-model (G-CAMT) udviklet i forbindelse med behandlingen af en gruppe mandlige patienter indlagt på højsikkerhedsafsnit, på baggrund af behandlingsdomme for vold.

Bogens styrkeside er dens fokus på tværfaglighed. Kapitlernes indhold formidles ud fra et stærkt tværfagligt fundament, skrevet i fællesskab af ergoterapeuter, psykoterapeuter, psykologer, psykiatere, musikterapeuter og kunstterapeuter. Den bærer præg af, at forfatterne, på baggrund af flere års erfaring inden for de forskellige retspsykiatriske specialer, har udviklet stor forståelse for at sætte hinandens faglighed i spil – hvilket er ganske essentielt i behandlingen af nærværende målgruppe. Det tilsigtes, at bogen skal afspejle den voksende integration mellem musikterapi og andre behandlingsformer som eksempelvis kognitiv terapi, og flere kapitler viser eksempler derpå.

Med blot tre korte referencer til misbrug af rusmidler kan man godt savne mere viden om forfatternes erfaring med den del af kulturen

i retspsykiatrien, idet problemets omfang formodes at svare til det danske. Trods stort sikkerhedsopbud lykkes det jævnligt at indføre diverse stoffer på de sikrede afsnit, hvilket i høj grad vanskeliggør gennemførelsen af en terapeutisk proces og etablering af terapeutisk alliance.

Forensic Music Therapy henvender sig primært til musikterapeuter, erfarne såvel som studerende, samt til kunstterapeuter og andre faggrupper i retspsykiatrien. Den fortjener dog at blive læst af alle med interesse for psykiatri i et bredere perspektiv.

I bogens indledning bemærkes, at der undervejs i redaktionsfasen blev godkendt en Cochrane review protokol (Chenn, Leith og Gold 2012) omhandlende musikterapi med retspsykiatriske patienter. Dette bekræfter if. forfatterne behovet for at udvikle og sammenligne dokumentation i bestræbelserne på at anerkende musikterapi som et effektivt klinisk behandlingsredskab i dette særligt udfordrende miljø. Gennem læsning af bogen gives et omfattende indblik i, hvordan det med en musikterapeutisk tilgang er muligt at nå ind til sindets mørkeste afkroge – hvorledes udvikling af relation, med omdrejningspunkt i musik, muliggør etableringen af kontakt og siden et behandlingsforløb. Med en høj grad af klinisk og teoretisk dokumentation følger Forensic Music Therapy sig flot til rækken af øvrig musikterapilitteratur.

Reference

Chenn, X., Leith, H. og Gold, C. (2012) *Musical Therapy for Offenders (Protocol)*. Cochrane Protocol, prepared and maintained by The Cochrane Collaboration and published in The Cochrane Library 2012, Issue 4. Available at www.thecochranelibrary.com, accessed on 10 May 2012.